



Biskop Dean M. Davies
Andenrådgiver i Det Præsiderende Biskopråd

Fasteloven: En personlig forpligtelse til at drage omsorg for de fattige og nødlidende

Som Frelserens disciple har vi en personlig forpligtelse til at drage omsorg for de fattige og nødlidende.

Mine kære brødre, jeg elsker præstedømmet, og jeg elsker at være sammen med jer. Jeg er dybt taknemlig for, at vi kan tjene sammen i denne store sag.

Vi lever i en bemærkelsesværdig tid. Mirakuløse fremskridt inden for lægevidenskab, videnskab og teknologi har forbedret livskvaliteten for mange. Alligevel findes der også tegn på store menneskelige lidelser og kvaler. Ud over krige og rygter om krige er der flere naturkatastrofer – heriblandt oversvømmelser, brande, jordskælv og sygdomme – som berører millioner verden over.

Kirkeledere er opmærksomme på og årvågne over for Guds børns velbefindende overalt. Når og hvor det er muligt anvendes Kirkens nødhjælpsressourcer til dem i nød. For eksempel sidste år i november da tyfonen Haiyan ramte Filippinerne.

Haiyan, en kategori 5 supertyfon,

efterlod enorme ødelæggelser og lidelser. Hele byer blev ødelagt, mange liv gik tabt, millioner af hjem blev alvorligt beskadiget eller helt ødelagt, og grundlæggende fornødenheder såsom vandforsyning, kloakering og elektricitet fungerede ikke.



Når og hvor det er muligt, anvendes Kirkens nødhjælpsressourcer til dem i nød

Kirkens ressourcer blev stillet til rådighed få timer efter denne katastrofe. Kirkens filippinske medlemmer kom deres brødre og søstre til undsætning ved at tilvejebringe mad, vand, tøj og hygiejnesæt til både medlemmer og ikkemedlemmer.

Kirkebygninger blev omdannet til opholdssteder for tusinder af hjemløse. Under vejledning fra områdepræsidentskabet og lokale præstedømmeledere, hvoraf mange selv havde mistet alt, hvad de ejede, blev der lavet en vurdering af samtlige medlemmers velfærd og sikkerhed. Inspirerede handleplaner begyndte at tage form for at genoprette acceptable levevilkår og uafhængighed.

Enkle ressourcer blev tilvejebragt for at hjælpe Kirkens medlemmer med at genopbygge deres læskure og huse af træ. Det var ikke blot en gratis gave. Medlemmerne fik oplæring og udførte selv det nødvendige arbejde og hjalp derefter andre.

En velsignelse deraf var, at i og med medlemmerne lærte håndværk som at være tømrer, blikkenslager og andre håndværksfag, var de i stand til at få job i nærliggende byer og lokalsamfund, som man var begyndt at genopbygge.

Omsorg for de fattige og nødlidende er en grundlæggende evangelisk lære og et afgørende element i den evige frelsesplan.

Inden sin mission på jorden erklærede Jahve: »Der vil altid være fattige i landet; derfor giver jeg dig den befaling: Luk din hånd op for din landsmand, for alle trængende og fattige hos dig i dit land.«¹

I vore dage er omsorg for de fattige og trængende en af Kirkens fire guddommeligt fastsatte forpligtelser om at hjælpe den enkelte og familien med at opnå ophøjelse.²

At have omsorg for de fattige og trængende omfatter både timelig og åndelig frelse. Det inkluderer enkelte kirkemedlemmers betjening af andre, hvor de personligt tager sig af de fattige og nødlidende samtidig med generel velfærd fra Kirken, som administreres gennem præstedømmets myndighed.

Fasteloven er afgørende for Herrens plan for omsorg for de fattige og nødlidende. »Herren har tilvejebragt fasteloven og fasteoffer for at velsigne sit folk og for at sørge for en måde, hvorpå de kan tjene de trængende.«³

Som Frelserens disciple har vi en personlig forpligtelse til at drage omsorg for de fattige og nødlidende. Overalt hjælper trofaste kirkemedlemmer ved at faste hver måned – ved at undvære mad og drikke i 24

timer – og bagefter yde et økonomisk bidrag, som mindst svarer til værdien af den mad, som de ville have spist.

Esajas' ord bør overvejes under bøn, og der bør blive undervist i dem i alle hjem:

»Nej, den faste, jeg ønsker, er at løse ondskabens lænker og sprænge ågets bånd, at sætte de undertrykte i frihed, og bryde hvert åg;

ja, at du deler dit brød med den sultne, giver husly til hjemløse stakler, at du har klæder til den nøgne og ikke vender ryggen til dine egne.«⁴

Esajas opremsede så de vidunderlige velsignelser, som Herren lovede til dem, der adlyder fasteloven. Han siger:

»Da skal dit lys bryde frem som morgenrøden, og dit sår skal hurtigt læges; din retfærdighed går i spidsen for dig, og Herrens herlighed er bag dig.

Da kalder du, og Herren vil svare, da råber du om hjælp, og han siger: Her er jeg!

Hvis du ... rækker den sultne dit brød og mætter den forkuede, så skal dit lys bryde frem i mørket og dit mulm blive til højlys dag.

Herren vil altid lede dig, selv i øde egne vil han mætte dig. Han vil styrke din krop.«⁵

Præsident Harold B. Lee havde følgende at sige om dette skriftsted: »De fantastiske velsignelser [ved at faste] er blevet præciseret i alle uddelinger, og her fortæller Herren os gennem denne store profet, hvorfor vi faster, og velsignelserne, som kommer ved faste ... Hvis I analyserer ... kapitel 58 i Esajas' Bog, vil I opdage, hvorfor Herren ønsker, at vi betaler fasteoffer, hvorfor han ønsker, at vi faster. Det er, fordi vi ved at gøre dette kan kalde på Herren og få et svar. Vi kan råbe, og Herren vil sige: »Her er jeg«.

Præsident Lee tilføjer: »Ønsker vi på noget tidspunkt at være på et stade,

hvor vi kan kalde, men hvor han ikke vil svare? Vil vi råbe i fortvivlelse, uden at han vil være der med os? Jeg tror, at tiden er kommet til at overveje disse grundbegreber, fordi der vil komme dage, hvor vi har brug for flere og flere af Herrens velsignelser, når dommen ufortyndet hældes ud over hele jorden.«⁶

Vores kære profet, Thomas S. Monson, har båret sit vidnesbyrd om disse principper – et vidnesbyrd, der kommer af personlig erfaring. Han sagde: »Intet medlem af Kirken, som har prøvet at tage sig af de nødlidende, glemmer eller fortryder nogensinde oplevelsen. Flid, sparsommelighed, selvhjulpenhed og det at dele med andre er ikke noget nyt for os.«⁷

Brødre, medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige indgår pagter og holder befalingerne. Jeg kan ikke komme i tanke om en lov eller et bud, der, hvis det holdes, er lettere at adlyde, og som bringer større velsignelser end fasteloven. Når vi faster og giver et ærligt fasteoffer, bidrager vi til Herrens forrådshus med det, som vi ville have brugt på de måltider. Det kræver ikke en pengedonation ud over det, vi normalt ville bruge. Samtidig er vi, som tidligere nævnt, blevet lovet ekstraordinære velsignelser.

Fasteloven gælder for alle medlemmer af Kirken. Selv små børn kan blive undervist i fasten og starte med ét måltid og så to i forhold til deres forståelse og deres fysiske evne til at overholde fasteloven. Mænd og kvinder, enlige medlemmer, unge og børn bør indlede fasten med bøn, hvori de takker for livets velsignelser, imens de søger Herrens gaver og styrke i perioden med faste. Fuldstændig efterlevelse af fasteloven sker, når fasteofferet gives til Herrens repræsentant, biskoppen.





Biskopper, I har ansvaret for menighedens velfærd. I har en guddommelig bemyndigelse til at finde frem til og drage omsorg for de fattige. Jeres mål er med støtte fra hjælpeforeningspræsidenten og lederne i Det Melkisedekske Præstedømmes kворummer at hjælpe medlemmer til at hjælpe dem selv og blive selvhjulpne. I ser til medlemmernes timelige og åndelige behov ved varsomt at bruge fasteoffer som midlertidig støtte og som supplement til udvidede ressourcer hos familier og lokalsamfundet. Mens I under bøn anvender præstedømmets nøgler og jeres dømmekraft til at hjælpe de fattige og trængende, vil I forstå, at den korrekte brug af fasteoffer er til for at redde liv og ikke livsstil.

Præsidenter i Det Aronske Præstedømme, I bærer nøgler og har retten til at forrette ydre ordinancer. I arbejder sammen med biskoppen og instruerer kворummets medlemmer angående deres præstedømmepligter og med at finde kirkemedlemmer, så de kan få mulighed for at bidrage til fasten. Når I, som bærere af Det Aronske Præstedømme, højner jeres præstedømme og giver denne mulighed til alle medlemmer af Kirken, kan

I ofte åbne for de lovede velsignelser ved fasten for dem, der har mest brug for det. I vil opleve, at ånden i at drage omsorg for de fattige og trængende har kraft til at blødgøre ellers forhærdede hjerter og velsigne livet for dem, som sjældent går i kirke.

Præsident Monson har sagt: »De biskopper, som organiserer deres kворummer i Det Aronske Præstedømme til at indsamle fasteoffer, vil opleve mere succes i deres hellige forpligtelser.«⁸

Biskopper, husk at omstændigheder varierer meget fra et område til et andet og fra land til land. Det er måske ikke praktisk muligt, at bærere af Det Aronske Præstedømme i de områder, hvor I bor, går fra dør til dør, men vi opfordrer jer til i bøn at overveje profetens råd og søge inspiration angående passende måder, hvorpå bærere af Det Aronske Præstedømme i jeres menigheder kan højne deres præstedømme ved at deltage i indsamlingen af fasteoffer.

I kapitel 27 i 3 Nefi spurgte den opstandne Herre: »Hvad slags mænd burde I da være?« Han svarede: »Ligesom jeg er.«⁹ Når vi påtager os Kristi navn og bestræber os på at følge ham, vil vi antage hans billede

i vores ansigtsudtryk og blive mere som ham. Det er uløseligt forbundet med Frelserens tjenestegerning at drage omsorg for de fattige og trængende. Det er uløseligt forbundet med alt, hvad han gør. Han rækker ud til os og løfter os op. Hans åg er godt, og hans byrde let. Jeg opfordrer hver enkelt af os til at blive mere lig Frelseren ved at drage omsorg for de fattige og nødlidende, ved trofast at efterleve fasteloven og ved at bidrage med et gavmildt fasteoffer. Jeg vidner ydmygt om, at det at drage trofast omsorg for de fattige og nødlidende er et tegn på åndelig modenhed og vil velsigne både giveren og modtageren. I Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. 5 Mos 15:11.
2. Se *Håndbog 2: Forvaltning af Kirken*, 2010, 2.2.
3. *Håndbog 2*, 6.1.2.
4. Es 58:6-7.
5. Es 58:8-11.
6. Harold B. Lee, »Listen, and Obey«, Welfare Agricultural Meeting, 3. apr. 1971, kopi af maskinskrevet manuskript, s. 14, Kirkens historiske bibliotek, Salt Lake City.
7. Thomas S. Monson, »Er vi beredte?« *Liahona*, sep. 2014, s. 4.
8. Thomas S. Monson, møde med Det Præsiderende Biskopråd, 28. feb. 2014.
9. 3 Ne 27:27.